

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Hæretici quomodo ab antiquis hæreticis mutuant errores. tit. 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

iustificationem : secundò fugant & depellunt peccatum, ne iterum gratia amittatur.

*HAERETICI QVOMODO AB
antiquis hereticis mutuant errores.*

TITVLVS X.

Primò inquit Apostolus 2 ad Tim. 2, quod hæreticorum sermo & doctrina, ut cacer morbus serpit. Quoties igitur nouus surgit hæreticus, semper dogmata sua mruuat à veterib⁹ hæreticis, quæ renouat, paucis dieis. Nihil noui sub sole. sic Luterus de fide sola absq; operibus, quo ad iustificationē & salutem, sequitur Eunomium, qui fuit ante Augustinū, de quo etiā scribit in libro de hæresibus, quod docebat, si solūm quis hoc crederet esse Euangelium, quod ipse docebat, & solūm crederet Christum pro se passum, ille non posset damnari, quantumcūq; etiam peccaret contra legem & præcepta Dei & cæt. Sola fides saluaret, & sic error Eunomianus iā per Luterum renouatus est de sola fide & operibus.

Berengarius docuit, in Eucharistia post consecrationem remanere panem & vinum, ut antè, & cæt. Et hunc sequitur Luterus in libro de captiuitate Babylonica, & hic error ante annos 1064 per ipsum renouatus est. subinde renouauit errorem, qui tempore Cypriani fuit, ut sermone 5. de lapsis testatur, quod sola fides, quæ credit consequi gratiam, id est, remissionem peccatorum, sufficit ad præparationem & purificationem : Contra quem errorem est Paulus, 1. Corinth. 11. Probet seipsum homo. Et Christus dicit Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationē. non dicit, remissionem &cæt. Vide Cyprianum, quām vehementer pugnat contra tales. Missam impugnat Vuicleff, contendens non esse sacrificium. Et

hunc

hunc sequitur Luterus, & nihil prodesse non communicianti, id est, mortuis Missam. sic de communione sub vtraque specie Nestorianos sequitur.

Donatus Carthaginens. Episcopus, Anno scilicet cccxxxiiij. docebat Ecclesiam in sola Africa esse & ibi saluari, sicut in sola Archa Noë fuerunt pauci saluatori, Gen. 7. Sic illi soli saluarentur, qui de illorum numero essent. Hoc idem hodie afferunt Luterani, se verum habere Euangelium.

Vvaldo plurimarum hæresum author docet omnes esse sacerdotes, confidere omni tempore & loco, sine ornamentis: confirmationem, ordinem, matrimonium, vñctionem, non esse sacramenta, chrisma esse vñcturam axium, purgatorium nullū esse, aquarum, palmarum, herbarum, ecclesiarum, altariū consecrationes nihil esse, Monachatum esse inuentū Sathanæ, ieiunia, abstinentiam à carnibus certis diebus, nullius meriti, suffragia pro mortuis, & sanctorum pro nobis reliquias, imagines, nihil esse: horas canonicas & cantus, esse cōsumptiones temporis, Papam non esse caput Ecclesiæ, concilia non audienda, indulgentias & excommunicationem nihil, vniuersitates esse scholas perditionis, &c. Et hæc omnia tenent & adorant Luterani. Et hęc est tota eorum doctrina, id est, renouatio veteris erroris: Et omnes sunt canes ad vomitum redeentes, 2. Pet. 2. Proue. 26. Sic Luterani sunt omnium hæresum filij, sunt Eunomiani, sunt Berengaristæ, Vuileffistæ, Vualdenses, &c. & penè omnium aliorum hæreticorum fœtura.

Secundò, sed ut cognosceretur eorum falsitas, semper Deus confudit eos tali signo, quod nulla secta oriens, diù mansit sola, sed statim ex illa sint exortæ aliæ sectæ, & sic seiphas consumperunt. Sic confudit Deus linguas, Gene. 11. Sic de secta Arrij, duæ magnæ aliæ surrexerunt, ut Eunomiana & Macedoniana, Euseb. lib. 10. Ecclesiasticae historiæ, capit. 25. Sic post Luterum

Luterum surrexit Zuinglius, Anabaptistæ, Osiander,
Caluinus, &c. Ecclesiam ergo audiamus.

LEX ET EVANGELIVM QVO-
modo utrumque exigitur ad salutem.

TITVLVS II.

Dicitur, mundi doctrina hæc iam est, quod hæc sit differentia inter legem & Euangelium, quod lex præcipit aliquid facere, ut sunt præcepta decalogi, Exod. 20. quæ sub se compræhendunt omnia opera, quæ nos facere teneimus & possumus, ut orare, vigilare, eleemosynam dare, &c. Et esse pacificum, patientem, timoratum, castigare corpus, &c. At Euangelium esse solum Deum credere, scilicet, Deum patrem conditorem omnium nostrum, & filium redemptorem nostrum, per suam amarissimam mortem, Roman. 4. Mortuus est pro peccatis nostris, &c. & Spiritum sanctum esse nostrum sanctificatorem, per distributionem remissionis peccatorum, quam Christus meruit, & vitæ æternæ. Hoc solū credere est Euangelium. Ideo Euangelium gaudet de beneficijs, & ea recipit. Sed lex iubet nos aliquid agere, & præstare Deo, nempe seruare eius præcepta, & dicunt quod Deus nos solū vult iustificare & saluare per fidem propter Christum; absq; operibus legis, ut docet Paulus Romanor. 3. Galat. 3. Ideo sola fides exigitur, quæ saluat & iustificat. Sunt enim plurimum distinctiones. Credere ergo solū, &c.

Secundò, Catholica autem doctrina est, quod si-
cut utrumque est à Deo, Euāgelium & lex, ambo ver-
bum Dei sunt. Ita ex quo Deus exigit à nobis, id est,
fidem in Christum, & obseruantiam legis, fides enim
statuit legem, id est, opera non destruit, Roma. 3. & 1.
Ioan. 2. Qui dicit se nosse Deum, & tamen mandata
eius non custodit, mendax est, & veritas in eo nō est:

Qui